

—Tornem endarrera i parlem una mica més de què és i com realitzeu la vostra dedicació als nens que, segons em deies, era exclusivament projectada a ells.

—Si m'ho permets, voldria fer una correcció a això que acabes de dir. No es tracta de dir exclusivament, sinó d'usar, d'emprar el mot de sobretot, ja que també fem altres coses. El que fem, però, dedicat exclusivament als nens és una iniciació a la música. O sigui, el que intentem és despertar el seu interès, que descobreixin la música —que existeix la música—, perquè, si no hi ha algú que els ho digui, ho ignoren, ja que saps molt bé que la música com a assignatura bàsica no existeix a l'escola. Com tampoc a la Història de les Arts, ja que la música hi brilla per la seva absència. Cal tenir en compte que els mitjans de comunicació, especialment ràdio i televisió, dediquen molt pocs espais a aquesta manifestació artística. Aleshores, el que tractem de fer nosaltres és despertar l'interès del nen envers la música. Després hauria de ser l'escola qui el mantingués viu i en constant superació.

*Cicle d'Iniciació Musical per a escolars
"Han tancat l'escola" de Jordi LLOvet i Antoni Besse*

LA MÚSICA A LES ESCOLES

—Aquests cursos d'iniciació a la música per a escolars, quinà periodicitat tenen?

—Fem una audició cada mes. L'any passat van ser dotze audicions, enguany seran tretze o catorze. Són, naturalment, audicions comentades. Comencen el mes d'octubre i es prolonguen fins al mes de maig. Fa dos anys que ho fem a Catalunya. Enguany està previst fer-ho, també, a la resta d'Espanya.

—Aleshores, vosaltres, m'imagino que deveu fer una invitació a les escoles o bé, simplement, a aquells que solament ho solliciten?

—Bé; nosaltres intentem comunicar-ho a totes les escoles. Aleshores les escoles, si hi estan interessades i segons les possibilitats, ja que el curs s'ha de pagar i qui ho fa, evidentment, és el nen, s'inscriuen.

—Fins ara, quin tant per cent d'escoles han assistit a aquests cursos?

—Jo més aviat et diria que són poques. Les xifres exactes no les recordo del tot, però estan pels volts de les 110.

—Es pot considerar un èxit?

—En les circumstàncies en què es troben, potser sí, que és un gran èxit. Però tingues en compte que a Barcelona, solament a Barcelona ciutat, n'hi ha moltes, moltes més, d'escoles. Vist, doncs, des d'un punt de vista fred, és un fracàs.

—Hi ha alguna possibilitat de despertar l'interès de les escoles per a aquests cursos i ja no solament en el sentit que l'escola vingués fins a vosaltres, sinó que vosaltres anéssiu a l'escola?

—Veuràs, tot això és qüestió econòmica. Purament i simplement. Si nosaltres tinguéssim un ajut en aquest sentit, que evités a l'escola haver de pagar, més ben dit, que els nens no haguessin de pagar unes despeses complementàries, tot seria molt més fàcil.

—Els problemes econòmics són sempre el motiu principal que impedeixen la majoria de les vegades realitzar serveis —en aquest cas, més que servei és ensenyança— que beneficien, naturalment, l'educació de la mainada. Veig que les solucions, també i quasi bé sempre, són poques. Calen subvencions i caldria, penso, que la música fos, com en la majoria de països, una assignatura més, oi?

—Efectivament. En molts països és una assignatura bàsica. Normalment, a les escoles tenen de tres a quatre hores setmanals de música, fins i tot amb pràctica. Cant coral i instruments. Pensa que, per a l'infant el cant coral és una pràctica eminentment formativa. Fins i tot del caràcter.

—S'ha perdut, entre nosaltres, el cant?

—No, sortosament, no. Hi ha actualment una gran afició al cant, als cants corals. De corals infantils, n'hi ha moltíssimes i JOVENTUTS MUSICALS cuida precisament de coordinar una mica aquestes corals infantils per mitjà de la delegació de Manresa. A Catalunya hi ha una gran, enorme, tradició coral. En aquest sentit sí que podem estar tranquils.

—Penso que en aquests moments estem vivint un període de reactivació de la música, almenys a Catalunya. Passa realment així en tot l'àmbit de la península?

—En general, la joventut té molt d'interès per la música. El que passa, possiblement, és que no li donen gaires oportunitats —al públic, és clar— d'assistir a manifestacions musicals.

—Al marge de les escasses oportunitats, les poques que hi ha resulten més aviat cares i normalment els joves no tenen massa diners. I així tornem altra volta al problema fonamental, manca de diners, manca de subvencions que permetin, no ja solament més concerts, sinó que aquests siguin a preus assequibles per a tothom. En aquests moments, què és el que desitgeu?

—Fer coses, moltes coses. Però penso que si podem aconseguir que a totes les escoles es consideri la música com es mereix, com una activitat artística i cultural importantíssima i pràcticament obligatòria, ja ens donaríem per satisfets.

—Es pot viure sense música?

—Recordo que una vegada van preguntar a Zoltan Kodali quan s'havia de començar a aprendre la música, a ensenyar la música als nens. I va contestar que "nou mesos abans de néixer".

Així hem arribat al final de la nostra conversa amb Manuel Capdevila. Penso que s'han dit moltes i importants coses sobre la música. Un art que no necessita presentació, simplement ajut econòmic i especialment la deguda atenció, l'atenció que mereix, dins dels plans d'estudi. Si no és així, serà difícil, per a nosaltres, ja no solament que surtin veritables intèrprets de la música —que encara, sortosament, tenim—, sinó que aquests intèrprets siguin valorats pel nostre públic. Però penso, encara, que és molt més necessari, per a poder sentir-nos culturalment i artísticament més enriquits.

Montserrat MINOBIS

Nota.— JOVENTUTS MUSICALS s'ha vist obligada a suspendre el Festival Internacional de Música de Barcelona d'enguany per diverses causes. Entre elles cal destacar la poca assistència de públic, la no participació als concerts de distintes formacions musicals estrangeres i l'escàs ajut econòmic de part d'organismes oficials (Ilegeixi's Ajuntament). Evidentment, tot això ha succeït quan ja teníem l'entrevista feta. De tota manera, continuem pensant que és prou interessant que els lectors d'ORIFLAMA coneguin JOVENTUTS MUSICALS, que, malgrat aquest contratemps, segueix endavant en la seva tasca de divulgació i difusió musical.